

Andrzej S. PILSKI¹, Łukasz KARWOWSKI², Jacek SIEMIĄTKOWSKI³

Reklasyfikacja meteorytu Pułtusk

Po wprowadzeniu klasyfikacji petrograficzno-chemicznej Van Schmusa i Wooda meteoryt Pułtusk został sklasyfikowany jako chondryt zwyczajny H5. Jednak już A. Manecki w 1972 roku stwierdził występowanie ksenolitów typu H4 w badanym okazie. W innym analizowanym okazie podobne zróżnicowanie zaobserwował J. Siemiątkowski w 2004 roku.

Przeгляд kilkunastu dostępnych przekrojów okazów tego meteorytu pokazał, że część z nich ma strukturę jednorodną typu H5, czy może nawet H6, a część ma teksturę brekcjonową z fragmentami od typu H3 do stopu pozderzeniowego oznaczanego czasem H7. Pod tym względem Pułtusk wykazuje duże podobieństwo do chondrytu Zag, sklasyfikowanego jako brekcja regolitowa H3-6. Do brekcji regolitowych zalicza Pułtusk Stöffler, przyznając mu stopień szokowy S3 i wskazując na występowanie żyłek i kieszeni stopu.

Klasyfikowanie chondrytów o teksturze niejednorodnej stwarzało problemy, które dawniej rozwiązywano wybierając typ dominujący w większości fragmentów, a obecnie przyjęło się podawanie przedziału typów petrograficznych występujących w różnych okazach. Warto więc określić taki przedział dla Pułtusk po zbadaniu większej liczby okazów.

¹ Muzeum Mikołaja Kopernika we Fromborku, Frombork

² Katedra Geochemii, Mineralogii i Petrografii, Uniwersytet Śląski w Katowicach, Katowice

³ Państwowy Instytut Geologiczny, Oddział Dolnośląski, Wrocław